

Preken 30. Juni 2013

6. s i treenighet

Kapellan Elisabeth Lund

Dagens prekentekest står skrevet hos evangelisten Markus i det 3. kapittel:

Så gikk han opp i fjellet. Han kalte til seg dem han ville, og de kom til ham. Han pekte ut tolv, *som han også kalte apostler,• for at de skulle være sammen med ham, og for at han kunne sende dem ut for å forkynne og ha makt til å drive ut de onde åndene. *Han utpekte de tolv:• Det var Simon, som han ga navnet Peter, Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes – disse to kalte han Boanerges, som betyr tordensønner - og Andreas, Filip, Bartolomeus, Matteus, Tomas, Jakob, sønn av Alfeus, Taddeus, Simon Kananeos og Judas Iskariot, han som forrådte ham.

Slik lyder Herrens ord

Jeg har lyst til å trekke litt lange linjer i dag. Fra Abraham, Israels stamfar, og fram til Mattheo som nettopp har blitt døpt, og til oss andre som er her i Skårer kirke i dag.

For ca. fire tusen år siden lovet Gud Abraham en slekt som skulle være like tallrik som stjernene på himmelen.

De skulle være Guds folk.

Abraham fikk sønnen Isak, og Isak fikk Jakob, og Jakob fikk tolv sønner.

Israel besto etter hvert av tolv stammer, med hver av disse tolv sønnene som overhode.

Tolv stammer var hele Israels hus, hele Guds folk.

Men det gjøres imot Guds vilje, det kriges og det tapes. Israel blir delt i nord og sør, i to stammer og ti stammer. Og til slutt er det ingenting igjen.

Nesten.

Profeten Jesaja forkynte om Han som skulle skyte opp som et rotskudd av tørr jord.

Noe nytt som skulle spire fram.

Jesus blir født, han blir voksen og han går opp i fjellet.

Der sitter han i dagens prekentekest, og kaller til seg noen av dem som følger ham.

Han velger ut tolv.

Tolv som er et symbol på at Gud igjen vil samle hele sitt folk.

Noe nytt spirer fram: Tolv apostler som vitner om håp.

Det var mange mennesker som fulgte Jesus, som ville være sammen med ham og lære av ham. Det var mange disipler. Ordet disippel betyr elev, og det var mange religiøse lærere som hadde disipler på den tida. Folk som fulgte dem og lærte, både av det de sa og av det de gjorde.

Jesus hadde mange etterfølgere, men han hadde valgt ut tolv som var der hele tida.

Disse tolv kalles også nå apostler.

Ordet apostel, eller apostolous på gresk, betyr utsendt.

Og på Jesu tid, ble det også brukt om budbringere som hadde et oppdrag fra Gud. Måten jødene brukte det på, har bakgrunn i det de kalte salach: en utsending med fullmakt til en bestemt oppgave.

Apostelen, som er utsendt, representerer den som har sendt ham.

Og han er utsendt til å gjøre en bestemt oppgave.

Jesus valgte, og sendte først ut, tolv apostler. Men det er ikke så lett å skjønne hvorfor han valgte akkurat dem. Det var det man kan kalle en broket liten forsamling.

Både lojale arbeidshester og noen skikkelige individualister. Flere av dem var helt unge, tenåringer. De fleste mangla utdannelse. Noen var for impulsive og uten dømmekraft, mens andre var for trege. Særlig til å tro.

Men man tager hva man haver.

Eller ser Jesus noe annet enn vi ser?

Han gir disse tolv en oppgave.

Han kaller dem til seg for at de skal være sammen med ham, for at de skal forkynne og for at de skal ha makt til å drive ut de onde åndene.

Tre ting. Alle tre er viktige oppgaver for en apostel.

Det ene er at de må være sammen med Jesus. Leve nær Gud, og bli kjent med ham de skal vitne om. Det de lærer når de er sammen med Jesus skal de forkynne. Uten å være sammen med ham, har de ingenting å vitne om.

Etter å ha vært sammen med Jesus settes de i bevegelse.

Ut, ned fra fjellet, for å fortelle andre om det de har sett og hørt.

Jesus hadde også gitt dem makt til å drive ut onde ånder, altså en myndighet til å utfordre de kreftene som ødelegger menneskers liv.

Apostlene gikk ut, og vi kan lese både i evangeliene og i Apostlenes gjerninger om hva de gjorde, og hva som skjedde med menneskene de møtte.

Selv om de er en broket forsamling, så er de utsendt fra han som er gitt all makt i himmel og på jord.

Det skjer noe der de kommer. Nye mennesker blir satt i bevegelse, og det nye som begynte å spire fram har vokst seg gjennom historien og satt oss i bevegelse.

Til kirken i dag, til Gud. Til dåpen.

Vi løftes fram av den bevegelsen som ble satt igang den gangen, av Jesus, av de tolv.

Utgangspunktet for det nye Guds folk.

Vi løftes, vi bæres, fram til dåpen.

I dag har Mattheo blitt en av folket. Guds folk.

Han har fått del i det nye livet. Livet sammen med Jesus.

Det livet disiplene levde den gangen. Det livet vi lever nå.

Så gikk han opp i fjellet, står det først i prekanteksten vår. I Bibelen er det å gå opp på et fjell noe som ofte brukes for å understreke bønn og nærhet til Gud. Som da Moses gikk opp på Sinaifjellet. Jesus samler disiplene rundt seg på fjellet, i Guds nærhet, i bønn. Det var det første apostlene ble kalt til.

Vi som er Guds folk, er også kalt til å gå opp på fjellet. Det er der vi alltid må starte.

Sammen med Jesus. Det første kallet er å være sammen med Jesus. Ikke bare for å kunne fortelle om hvordan det er, men først og fremst for vår egen del. Hos Jesus kan vi hvile.

Noen ganger trenger vi å **bare** være der, lenge. Hos Jesus.

Andre ganger er vi klare til å sendes ut. Den andre oppgaven er å forkynne.

Det finnes mange dårlige måter å gjøre det på. Mange kunstige og påtrengende måter å liksom skulle vitne på.

Jeg tror det er viktig å kjenne at vi sendes, og ikke at vi presser oss til å gjøre noe vi egentlig ikke vil. Det er viktig at vi først er sammen med Jesus, og at vi tar oss tid til å åpne oss for å ta imot det han vil gi oss. Så kan vi dele det vi har fått på vår måte.

Noen liker å fortelle om det. Andre kjenner seg mer igjen i det Frans av Assisi sa:

”Vi skal forkynne evangeliet – om nødvendig med ord”.

Den siste oppgaven er dette med å drive ut onde ånder. Det er litt fremmed for oss, og ikke noe som er en opplagt nødvendighet i samfunnet vårt i dag. Men det det handler

om er å rydde vei for evangeliet. Fjerne det som hindrer oss i å ta imot Guds kjærlighet.

Og når vi tenker sånn på det, har vi en stor oppgave foran oss.

Også i dag. Også i oss selv.

De tolv disiplene ble sendt ut som apostler. De hadde et oppdrag.

Vi som er Guds menighet, Guds folk, har også del i det.

I dag kaller Jesus oss til seg i nattverden. Opp i fjellet, nær ham.

Og så kan vi ta imot Jesus.

Åpne hånda. Åpne munnen.

Åpne hjertet. Åpne livet.

Og se hva som skjer.

Amen.